Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

per quos etiam in cruce pendens: Pater
ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. Nec
paulus apostolus preceptum domini et magistri
sui videtur implesse, qui et ipse percussus
in faciem dixit principi sacerdotum: Per-
cutiet te dominus, paries dealbate. Se-
dens iudicas me secundum legem, et contra legem iubes
me percuti. Et cum a circumstantibus di-
ceretur: Iniuriam facis principi sacerdotum, ir-
ridenter eos admonere voluit quid di-
xerit, ut qui saperent intelligerent iam de-
struendum esse per adventum Christi parietem
dealbatum, hoc est ypocrisin sacerdo-
tii iudeorum. Dixit quippe: Nesciebam fratres quia
princeps est. Scriptum est enim: Principi populi
tui non maledices. Cum procul dubio qui in
eodem populo creverat atque ibi lege fuerat
eruditus, illum principem sacerdotum nesci-
re non posset, nec eos quibus ita notus erat
ullo modo falleret quod nesciret. Sunt ergo ista
precepta pacientie semper in cordis prepati-
one retinenda, ipsaque benivolentia
ne reddatur malum pro malo semper in volun-
tate conplenda est. Agenda sunt autem mul-
ta et cum invitis benigna quadam aspi-
tate plectentis, quorum potius utilitati
consulendum est quam voluntati, quod in
principe civitatis luculentissime
illorum littere laudaverunt. Nam in corri-
piendo filio quamlibet aspere numquam
profecto amor paternus amittitur. Fit tamen
quod nolit et doleat, qui etiam invitus videtur
dolere sanandus. Ac per hoc si terrena res-
publica precepta christiana custodi-
at, et ipsa bella sine benivolentia
non gerentur, ut ad pietatis iusticieque
pacatam societatem victis facilius consulatur.
Nam cui licentia iniquitatis eripitur
utiliter vincitur, quoniam nichil est infeli-
cius felicitate peccantium, qua penalis
nutritur inpunitas, et mala voluntas
velut hostis interior roboratur. Sed perversa
et adversa corda mortalium felices
res humanas putant, cum tectorum splen-
dor attenditur, et labes non attenditur ani-
morum, cum theatrorum moles extruuntur
et effodiuntur fundamenta virtutum, cum
gloriosa est effusio insanie et opera misericordie de-
ridentur, cum ex his que divitibus habun-
dant luxuriantur histriones, et necessa-
ria vix habent pauperes, cum deus qui doctri-
ne sue publicis vocibus contra hoc ma-
lum publicum clamat ab impiis populis
blasphematur, et dii tales requiruntur
in quorum honore illa ipsa theatrica cor-
porum et animorum dedecora celebrentur.
Hec si deus pollere permittat, indignatur
gravius; hec si inpunita dimittat,
tunc punit infestius. Cum vero subvertit subsi-
dia viciorum et copiosas libidines inopes
reddit, misericorditer adversatur. Misericorditer enim
si fieri posset etiam bella gererentur a bonis,
ut licentiosis cupiditatibus domitis
hec vicia perderentur que iusto imperio
extirpari et premi debuerunt. Nam si christia-
na disciplina omnia bella culparet,
hoc potius militibus consilium salutis pe-
tentibus in evangelio diceretur, ut abicerent ar-
ma seque militie omnino subtraherent. Dic-
tum est autem eis: Neminem concusseritis,
nulli calumpniam feceritis, sufficiat vobis
stipendium. Quibus proprium stipendium
sufficere debere precepit, militare utique
non prohibuit. Proinde qui doctrinam Christi
adversam dicit esse rei publice, det
exercitum talem quales doctrina Christi
esse milites iussit, dent tales provincia-
les, tales maritos, tales coniuges, tales paren-